

ret til svangerskabsafbrydelse efter § 1, retter henvendelse herom til sin sædvanlige læge, der så henviser hende til sygehuset. Søges der tilladelse efter § 3, vil det være rimeligt at rette henvendelse direkte til mødrehjælpen. Efter stk. 1 kan kvinden rette henvendelse også til en anden læge end sin sædvanlige, hvis hun ønsker dette. Om afholdelse af udgifterne herved henvises til bemærkningerne til § 11.

Efter stk. 2 skal kvinden oplyses om, at mødrehjælpen kan give vejledning om samfundets støtteforanstaltninger, og tilbydes sådan vejledning. Der henvises til de almindelige bemærkninger. Ønsker kvinden ikke at modtage tilbudet om vejledning, men fastholder sin anmodning om svangerskabsafbrydelse, skal denne foretages, hvis betingelserne er opfyldt.

Efter stk. 3, der svarer til den gældende lovs § 5, stk. 4, skal kvinden altid vejledes om indgrebets beskaffenhed og den risiko, der er forbundet med det. Hvis kvinden er under 18 år, og forældremyndighedens indehaver derfor efter § 6, stk. 1, skal give samtykke, skal også denne vejledes. Det samme gælder, når anmodningen fremsættes af en særligt beskikket værge efter § 5, stk. 2.

Til § 9.

Efter bestemmelsen har en læge eller en mødrehjælpsinstitution, der modtager en anmodning om svangerskabsafbrydelse, pligt til at henvise kvinden til sygehuset, hvis 12. svangerskabsuge ikke skønnes udløbet, jfr. § 1. I alle andre tilfælde skal en læge, der får en henvendelse om svangerskabsafbrydelse, straks forelægge anmodningen for vedkommende mødrehjælpsinstitution sammen med en udtalelse om sagen. En læge, der modtager en anmodning, kan således ikke på egen hånd afvise denne.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 1. Det foreslås, at henvisningen til indlæggelse på private sygehuse udgår af loven, da den ikke har praktisk betydning.

Det er naturligvis af afgørende betydning, at der i den amtskommune, hvor kvinden bor, findes et sygehus, hvor indgrebet kan foretages. Man har imidlertid fundet det overflødigt at stille krav herom i svangerskabsloven, idet det følger af § 1 i lov nr. 237 af 4. juni 1969 om sygehusvæsenet, at amtskommunen har en pligt til at sørge for, at dets sygehusvæsen kan foretage sådanne indgreb.

Til § 11.

Efter den gældende lovs § 8 skal udgifterne i an-

ledning af svangerskabsafbrydelse i princippet afholdes af kvinden selv.

Det foreslås i stedet, at udgifterne ved svangerskabsafbrydelse skal afholdes efter de gældende regler for almindelig sygebehandling. Efter ikrafttræden af den nye sygesikringsordning vil dette indebære, at udgifterne vil indlægges på sygehus af en kvinde med bopæl her i landet afholdes af det offentlige, når indlæggelsen finder sted på et sygehus i den amtskommune, hvor kvinden har bopæl. Bliver det nødvendigt at indlægge kvinden på et sygehus uden for amtskommunen, og denne har samtykket heri, er behandlingen ligeledes vederlagsfri for kvinder, idet bopælsamtskommunen i overensstemmelse med de regler, der iverigt gælder for behandling på fremmede sygehuse, må refundere indlæggelsesudgifterne. I andre tilfælde må kvinden selv afholde udgifterne ved indgrebets foretagelse på et sygehus uden for den amtskommune, hvor hun bor.

Kvinden har med henblik på henvisning til sygehus frit lægevalg, hvis henvisningen finder sted som led i en af de undersøgelser, som hun efter lov nr. 282 af 7. juni 1972 § 1 om svangerskabshygienje og fødselshjælp har krav på hos enhver praktiserende læge. Hun har derimod som A-medlem ikke frit lægevalg uden betaling, hvis hun samtidig med konstatering af graviditeten anmoder om svangerskabsafbrydelse hos en anden end sin sædvanlige læge.

Til § 12.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 5, stk. 5.

Der vil i de administrative bestemmelser blive taget stilling til, om anmodningen om svangerskabsafbrydelse skal fremsættes på mere formel måde, herunder eventuelt bekræftes skriftligt.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 9.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 10. Dog er § 10, stk. 2, 2. pkt., udeladt, fordi det ikke kan antages, at bestemmelsen har praktisk betydning.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12.

Til § 18.

Lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse m. v. er endnu ikke sat i kraft for Færø-